

funduszu mieszkaniowego (Dz. U. R. P. № 72 poz. 424) zarządza się co następuje:

Ustęp 4 art. 24 Instrukcji dla komisji państwowego funduszu mieszkaniowego rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Robót Publicznych z dnia 3 lutego 1920 r. (Dz. U. R. P. № 14 p. 77) zamiast obecnej jego redakcji „Poręka przyjęta przez Fundusz, stosownie do p. 2 gaśnie z chwilą udzielenia konsensu na zamieszkanie wybudowanego domu” otrzymuje następujące brzmienie: „Poręka państwowego funduszu mieszkaniowego za pożyczki długoterminowe, zaciągane na budowę domów z małemi higienicznymi mieszkaniami w instytucjach finansowych, udzielających pożyczki w obligacjach, gaśnie z chwilą spłaty pożyczki, poręka zaś za pożyczki w innych instytucjach i u osób prywatnych ustaje z chwilą ukończenia budowy domu i jego zamieszkania”.

Kierownik Ministerstwa
Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz

154.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 4 marca 1922 r.

w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Na mocy art. 2 p. 13 art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austr. ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. № 5 z r. 1907) i art. 380 ros. ustawy lekarskiej (ros. Zbiór Praw T. XIII, wyd. 1905 r.), zarządza się co następuje:

§ 1. Zamiast cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw (Dz. U. R. P. № 94, poz. 698) za lekarstwa wyszczególnione w art. 1 rozporządzenia z dnia 3 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 33 poz. 194), ustanawia się ceny następujące:

Za lekarstwa podług formuły	№ 1	.	70	mk.
„ „ „ „	№ 2	.	60	„
„ „ „ „	№ 3	.	140	„
„ „ „ „	№ 4	.	55	„
„ „ „ „	№ 5	.	60	„
„ „ „ „	№ 6	.	60	„
„ „ „ „	№ 7	.	100	„
„ „ „ „	№ 8	.	85	„
„ „ „ „	№ 9	.	120	„
„ „ „ „	№ 10	.	120	„

Za lekarstwa podług formuły № 11 . 220 mk.
„ „ „ „ „ № 12 . 100 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austriackim z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa
Zdrowia Publicznego:
Chodźko

155.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 22 lutego 1922 r.

o zmianie wysokości odszkodowania za zaginięcie lub brak wagi bagażu oraz przesyłek nadzwyczajnych.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie podróźnych, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w art. 36 „przepisów przewozowych“, stanowiących część I „Taryfy na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych normalno- i szerokotorowemi polskimi kolejami państwowemi i normalnotorowemi kolejami prywatnemi, zarządzanemi przez Państwo“ (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 97 poz. 708) norma odszkodowania za zaginięcie lub brak bagażu ustala się w wysokości 1000 mk. za każdy kilogram wagi, odpowiedzialność zaś kolei za przesyłki nadzwyczajne, przewidziane art. 43 wymienionych „przepisów przewozowych“, ustala się według zasad, określających odpowiedzialność kolei za towary (art. 88 „przepisów przewozowych“ — Dz. U. R. P. z r. 1921 № 65 poz. 414 i z r. 1922 № 6 poz. 40) przy równoczesnym zaprowadzeniu dla przesyłek nadzwyczajnych na pokrycie kosztów, połączonych z wzmocnioną ich ochroną tak podczas ich przewozu, jak przechowywania w składach, osobnej opłaty w wysokości 10% przewoźnego.

Wskutek tego:

- W wymienionym wyżej art. 36 „przepisów przewozowych“ — postanowienie wykonawcze I otrzymuje brzmienie następujące:
„Jako normę odszkodowania za zaginięcie lub brak bagażu ustala się 1000 mk. za każdy kilogram wagi“.
- W art. 40 „przep. przewoz.“ ust. 5 uzupełnia się słowami „oraz nazwę towaru“.
- W art. 43 „przep. przewoz.“ ostatnie słowa ust. 1 „za bagaż (art. 36)“ zmienia się na „za towar (art. 88 „przep. przew.“, Dz. U. R. P. z r. 1921 № 65, poz. 414 i z r. 1922 № 6 poz. 40)“.
- W części II taryfy osobowej i bagażowej (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 97 poz. 708) rozdział V, po tablicy opłat, uzupełnia się nowym punk-

tem 7: „Na pokrycie kosztów, połączonych z wzmocnioną ochroną przesyłek nadzwyczajnych tak podczas przewozu, jak przechowania w składach, pobiera się opłatę w wysokości 10% przewoźnego, zaokrągloną do najbliższych pełnych marek wzwyż”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. *J. Eberhardt*

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

156.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 22 lutego 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach przepisów przewozowych, stanowiących część taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W przepisach przewozowych, stanowiących część I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 65, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W art. 68 post. wykon. do ustępu 3 uzupełnia się słowami: „oraz w taksie komisowego, pobieranego przez agencje celne polskich kolei państwowych”.

W art. 70 post. wykon. II do ustępu 4 uzupełnia się zdaniem „Reklamacje, do których nie dołączono powyższych dowodów, oraz reklamacje, nie podające kwot i podstaw uzasadniających, powinny być zwracane reklamantowi z podaniem przyczyny zwrotu”.

W art. 77 w ustępie 2-m część druga zdania pierwszego rozpoczynająca się od słów: „oraz jeżeli charakter przesyłki i warunki przewozowe pozwalają na ustalenie ilości sztuk”, otrzymuje brzmienie następujące: „oraz jeżeli charakter przesyłki i warunki przewozowe na to pozwalają”.

W art. 79 ustęp 1 otrzymuje postanowienie wykonawcze treści następującej:

„(Post. Wyk.). Z reguły zawiadomienie o przybyciu przesyłki powinno być dokonywane pocztą. Żądanie zawiadomienia w inny sposób (przez posłańca, telegraficznie lub telefonicznie) powinien od-

biorca zgłosić stacji piśmiennie. Uiszczoną opłatę posłańcowi, za depeszę, za list polecony lub zwykły, jak również przewidzianą opłatę za powiadomienie telefoniczne stacja wpisuje do listu przewozowego i pobiera przy wydaniu przesyłki”.

W tymże art. 79 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Zawiadomienie uważa się za spełnione po upływie 12-tu godzin od chwili nadania listu na poczcie, 4-ch godzin od chwili wysłania depeszy czy posłańca, i 2-ch godzin od chwili zawiadomienia przez telefon”.

W art. 81 ustępie 4-m w punkcie a) po słowie „bezwzględnie” dodaje się słowa „po upływie terminu odbioru przesyłki” oraz w punkcie b) tegoż ustępu 4-go termin 2-tygodniowy, przewidziany w p. b), zmienia się na 4 tygodnie.

W art. 87 ust. 4 zamiast słów: „straty w wadze”, należy zamieścić „straty na wadze”.

W art. 92 skreśla się postanowienie wykonawcze do ustępu 3-go.

W art. 97 w ust. 2 p. b) zamiast słów: „za straty, powstałe wskutek” zamieścić należy „z powodu”.

W art. 98 w ustępie 2 zamiast słów: „od dnia wydania przesyłki” zamieścić należy słowa: „od dnia wydania względnie złożenia przesyłki na składzie”.

W załączniku A „Postanowienia o przewozie zwierząt żywych” (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 16, poz. 82) w art. 5 ustępie 5 w zdaniu ostatnim po słowach „powinna dostarczyć” dodaje się „w miarę możliwości”.

Równocześnie do tegoż ust. 5 dodaje się postanowienie wykonawcze treści następującej:

„(Post. Wyk.). Za podściółkę, dostarczoną w razie przeładowania zwierząt, kolej pobiera zwrot kosztów własnych”.

W załączniku B „Przepisy dotyczące przedmiotów, przyjmowanych do przewozu kolejami warunkowo” (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 16, poz. 82) w grupie I działu I „Materiały strzelnicze i rozsadzające, uznane za bezpieczne przy zwykłych czynnościach, połączonych z przewozem” dodaje się nowy p. e) treści następującej:

„e) dynamon i miedziankit (chlorek potasu) nie nasycony naftą”.

W grupie II tegoż działu I „Materiały strzelnicze i rozsadzające, łatwo wybuchające” dodaje się również nowy p. e) treści następującej:

„e) miedziankit (chlorek potasu) nasycony naftą”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1922 roku.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. *J. Eberhardt*

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*